ॐ

സ്വമാതു: സ്വിന്നഗാത്രായാ വിസ്രസ്തകബരസ്രജ:
ദൃഷ്ട്വാ പരിശ്രമം കൃഷ്ണ: കൃപയാffസീത് സ്വബന്ധനേ (10-8-18)
ഏവം സം ദർശിതാ ഹ്യംഗ ഹരിണാ ഭൃത്യവശ്യതാ
സ്വവശേനാപി കൃഷ്ണേന യസ്യേദം സേശ്വരം വശേ (10-8-19)

ശുകമുനി തുടർന്നു:
ഒരു ദിവസം യശോദ തൈരുകടഞ്ഞ് വെണ്ണയുണ്ടാക്കുന്ന തിരക്കിലായിരുന്നു. അടുപ്പിൽ പാലു തിളയ്ക്കുന്നു. തൻെറ മനസ്സ് ഉണ്ണിക്കണ്ണൻെറ ബാലലീലകളെപ്പറ്റിയോർത്തു രസിച്ച് അതിൽ മുഴുവൻ ലീനയായി അവർ ഇരുന്നു. അപ്പോൾ മുലകുടിക്കാനായി കൃഷ്ണൻ അവിടെ വന്നു. കൃഷ്ണൻ മുലകുടിക്കുന്ന സമയത്ത് അടുപ്പിൽ പാൽ തിളച്ചു തൂവാൻ തുടങ്ങി. ഉടനേ കണ്ണനെ നിലത്തിരുത്തി പാലു കളയാതെ സൂക്ഷിക്കാൻ അടുപ്പിനടുത്തേക്കോടി. വലിയ ദേഷ്യത്തോടെ കൃഷ്ണൻ തൈര് കുടം പൊട്ടിച്ച് മുറി വിട്ടു പോയി.

യശോദ തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ ഉടഞ്ഞ പാത്രവും തൂവിപ്പോയ തൈരും കണ്ടു. കൃഷ്ണനെ അവിടെ കണ്ടതുമില്ല. അവൻ അടുത്ത മുറിയിൽ വെണ്ണ സൂക്ഷിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നയിടത്തായിരുന്നു. അവിടെ ഒരു ഉരൽ മറിച്ചിട്ട് അതിന് മുകളിൽ കയറി നിന്ന് ഉറിയിൽ നിന്ന് വെണ്ണയെടുത്ത് അടുത്തു നിൽക്കുന്ന ഒരു കുരങ്ങന് കൊടുക്കുന്നു. യശോദ ഒരു വടിയുമെടുത്ത് കൃഷ്ണനെ സമീപിച്ചു. വലിയ ഭയം അഭിനയിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ ഉരലിൽ നിന്നു ചാടിയിറങ്ങിയോടി. അമ്മ വടിയുമായി പിറകേയും.

യശോദ ഉണ്ണികൃഷ്ണനെ പിടികൂടിയ രംഗം വർണ്ണനാതീതമായ ഭംഗിയുള്ളതത്രെ. യോഗിവര്യൻമാർക്കുകൂടി ഏകാഗ്രചിത്തത്തിൽ കാണാൻ കഴിയാത്ത ദൃശ്യമത്രെ അത്. കിട്ടാൻ പോകുന്ന ശിക്ഷയെ ഭയന്നിട്ടെന്ന പോലെ കൃഷ്ണൻ ഉറക്കെ കരഞ്ഞു. കണ്ണു തിരുമ്മി നേത്രാഞ്ജനം മുഴുവൻ മുഖത്ത് കണ്ണീരുമായി കലങ്ങിയൊലിച്ചിറങ്ങി. യശോദ വടി വലിച്ചെറിഞ്ഞു. ഒരു മരഉരലിൽ കൃഷ്ണനെ കെട്ടിയിടാൻ ഒരു കഷണം കയറന്വേഷിച്ചു കണ്ടു പിടിച്ചു. കയറിൻെറ ഒരറ്റം ഉരലിനുചുറ്റും കെട്ടി മറ്റേയറ്റം കൃഷ്ണൻെറ അരയിലും ചുറ്റാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ കയറിനു നീളം പോരാ. അവർ കുറച്ചുകൂടി കയറെടുത്ത് വീണ്ടും കെട്ടാനൊരുങ്ങി. അപ്പോഴും നീളത്തിൽ ഒരൽപ്പം കുറവ്. അങ്ങിനെ പലവുരു യശോദ കയർ കൊണ്ടുവന്നു. അവർ അമ്പരപ്പോടെ തളർന്ന് വിസ്മയചകിതയായി നിന്നു.

കൃഷ്ണൻ ഇതു കണ്ട് പെട്ടെന്ന് അമ്മയ്ക്ക് സ്വയം കെട്ടാൻ നിന്നു കൊടുത്തു. അങ്ങിനെ സ്നേഹപാശം കൊണ്ട് തന്നെ ബന്ധിക്കാമെന്ന് കാണിച്ചുകൊടുത്തു. സർവ്വാന്തര്യാമിയും അനന്തനുമാകയാൽ മനസ്സിനും ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും അപ്രാപ്യനാണല്ലോ അവിടുന്ന്. അങ്ങിനെയുള്ള കൃപാകടാക്ഷം ദേവൻമാർക്കുപോലും ലഭ്യമല്ല തന്നെ. ശരീരാഭിമാനമുള്ളവർക്കാർക്കും ഭഗവാനെ പ്രാപിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. ജ്ഞാനികൾക്കും അങ്ങിനെ തന്നെ. അവിടുത്തെ പ്രാപിക്കാൻ ഹൃദയം നിറഞ്ഞ ഭഗവൽപ്രേമം കൊണ്ടു മാത്രമേ സാധിക്കൂ.